

בית משפט השלום בצפת

ת"א 19524-05-16 סבגי ואח' נ' תלם תעופה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט רונן פיין

תובעים חביב אבי סבגי ואח'

נגד

נתבעים 1. תלם תעופה בע"מ - ניתן פסק דין
2. מרגליות - מושב עובדים להתיישבות חקלאית שיתופית

חקיקה שאוזכרה:

[פקודת האגודות השיתופיות: סע' 52](#)

[תקנות האגודות השיתופיות \(רשויות האגודה\), תשל"ה-1975: סע' 12\(ה\)](#)

[חוק הבוררות, תשכ"ח-1968: סע' 21](#)

פסק דין

בעניין הנתבעת מס' 2

לפניי תביעה כספית לפיצוי בנזיקין ולהשבת תשלומים בגין ביצוע ריסוס אוויר.

רצף עובדתי

- התובע 1 (להלן: "אבי") הוא חבר בנתבעת 2 - אגודה שיתופית מושב מרגליות (להלן: "האגודה"); התובע 2 (להלן: "אילן") הוא תושב באגודה. אבי ואילן הם אחים (להלן: "האחים סבגי") המעבדים שטחים חקלאיים בנחלה 133 שבבעלות אבי ובנחלה 28 שבבעלות אימם, היא התובעת 3, אשר אף היא חברת באגודה (להלן: "הגב' סבגי").
- הנתבעת 1 (להלן: "תלם") היא חברת תעופה המעניקה שירותי ריסוס מהאוויר.
- בשנת 2009 בהוראת החברה לחקלאות של הגליל העליון, החל ריסוס אוויר ע"י "תלם" כנגד זבוב הפירות (להלן: "הריסוס האווירי") במטעי הנשירים בצפון. (ר' חוות דעת

האגרונום, נספח ב' בתצהיר התובעים). חברי האגודה חויבו בעלויות הריסוס האווירי בשטחיהם.

4. ביום 2/7/13 ניתן פסק בורר במסגרת הליך בוררות אשר התקיים ע"פ כללי האגודות השיתופיות, בתביעת האגודה כנגד אבי והגב' סבגי, לתשלום חיובי השתתפות בעלות הריסוס האווירי. במסגרת פסק הבורר נקבע כי אבי ישלם לאגודה סכום חשבוניות החיוב עבור הריסוס האווירי (ר' נספח ז' בתצהיר האגודה).

5. ביום 9/5/16 הוגשה התביעה כאן העותרת לחיוב "תלם" בפיצוי נזקים כתוצאה מהריסוס האווירי ולחיוב האגודה בהשבת תשלומי התובעים בגין הריסוס האווירי.

6. ביום 27/2/17, בהסכמת הצדדים בדיון ניתנה החלטת בית המשפט, להעביר התיק להליך גישור.

7. ביום 18/6/17 אושר הסדר גישור עם "תלם" וקיבל תוקף של פסק דין. תלם הוסרה מהתביעה. האגודה עמדה על המשך ההליך בעניינה וזה נשמע.

טענות הצדדים

8. לטענת התובעים, מאז חודש יוני 2009 מחייבת האגודה את התובעים בסך ₪ 800 כל חודש, בגין ריסוס. לטענתם, הם התנגדו לריסוס האווירי שנעשה בהתאם להסכם בין האגודה לבין "תלם" וביקשו להפסיק החיוב בגינו. לטענתם, שתי הנתבעות התעלמו מפניותיהם.

9. לטענתם, הם מרססים בעצמם את השטחים שלהם, עם טרקטור ייעודי, בחומרי ריסוס המכילים בנוסף לחומר נגד זבוב הפירות הים תיכוני (להלן: "הזבוב") גם חומרים המתאימים לגידולים שלהם לפי צרכיהם ועל חשבונם ואינם נדרשים לריסוס נוסף.

10. לטענת התובעים, הריסוס האווירי מתבצע גם על שטחים ריקים לאחר קטיף ואינו מתחשב במגז האוויר. צוין מקרה בו נצרב הפרי כתוצאה מריסוס ביום חם. התובעים צרפו כנספח ב' לתצהירם, חוות דעת שמאי האגרונום עומרי עתריה, לאומדן נזקיהם מהריסוס (לעיל ולהלן: "חו"ד האגרונום").

11. לטענת התובעים הם מצאו עצמם פעמים רבות תחת מטר של חומרים כימיים ללא אזהרה. לטענתם הם חשופים לנזקי גוף כתוצאה מחומרים רעילים. אף צוין כי אילן סובל מרגישות לחומרים כימיים המונעת ממנו לעבוד במשך מספר ימים לאחר כל ריסוס (גם בעדות בדיון עמ' 9 ש' 15-18).

12. התובעים עתרו במסגרת כתב התביעה, להורות לתלם להפסיק הריסוס האווירי ולשלם לתובעים על נזקיהם. בסיכומים מטעמם הבהירו כי בהתאם להסכם הגישור, תלם פיצתה אותם בגין הנזקים.

13. התובעים עותרים להורות לאגודה לחדול מלחייב אותם בגין ריסוס אווירי בו אינם חפצים, להשיב להם החיובים ששילמו בסך 21,675 ₪ ולפצות אותם בסך 10,000 ₪ בגין עוגמת נפש.
14. בכתב הסיכומים טענו התובעים כנגד החלטת האגודה לביצוע הריסוס האווירי ולתוכן המסמכים שהגישה האגודה לביסוס עמדתה.
- לטענתם, הם מגדלים דובדבן והאגודה לא הראתה כי דובדבן נכלל בין זני הפירות העלולים להיפגע מהזבוב. נטען כי האגודה לא הוכיחה את נחיצות הריסוס ואת התעקשותה לבצע אותו על אף התנגדותם.
15. בסיכומים טענו התובעים כי הנתבעת נשענת על שלוש החלטות שונות של האסיפה הכללית שהתקבלו במהלך השנים 2011-2013. לטענתם, לאחר שנת 2013 אין כל החלטה בדבר ריסוס בכלל וריסוס אווירי בפרט. לטענת התובעים לא התקיימו אספות, הנתבעת לא הראתה פרוטוקולים להתקיימותן והדבר מוכיח, לדידם, כי האגודה עושה כל העולה על רוחה מבלי להתחשב בחבריה.
16. עוד טענו התובעים בסיכומים מטעמם כי האגודה לא טרחה לזמנם לאותן אספות והייתה אדישה לעמדתם בניגוד לתקנון האגודה המחייב אותה לדאוג לכלל חבריה.
17. לטענת האגודה, משנת 2009 היא מבצעת הריסוס האווירי נגד הזבוב. לטענתה, התנגדות התובעים לריסוס האווירי לא התקבלה מהסיבה שמדובר במזיק הפוגע בעשרות זנים של פירות, גורם לריקבון הפרי ונשירתו מהעץ, ושטח לא מודבר עלול לגרום לנזק בלתי הפיך לשטחים שלצדו. נטען כי הדברת הזבוב היעילה ביותר נעשית בריסוס אווירי המתבצע בהתאם לקביעת מדריכת המטעים מטעם משרד החקלאות לעניין ריכוז חומר הריסוס ותדירות הריסוס.
18. לטענת האגודה, ההחלטה לקיים ריסוס אווירי ולגבות בעבורו תשלום יחסי מהחברים שבאחזקתם מטעים מניבים, התקבלה ברוב קולות במסגרת אסיפת חברי האגודה. נטען כי החלטות האסיפה מחייבות את כל חברי האגודה.
19. לטענת האגודה, ביום 16/1/12 הגישה תביעה נגד אבי בגין חוב כספי ממושך לרבות הריסוס האווירי. לטענתה בהסכמת הצדדים הועבר התיק לבוררות.
20. לטענת האגודה, מאחר וניתן פסק הבורר לפיו הסכימו אבי והגב' סבגי לשאת בתשלומים בעבור הריסוס האווירי והם שילמו בהתאם, יש לדחות התביעה כאן בהיותה טורדנית. בכתב הסיכומים טענה האגודה כי התובעים מנועים מלהעלות טענות בגין העדר חבות לאור הסכמתם בפסק הבורר המהווה מעשה בית דין או לכל הפחות השתק פלוגתא.
21. לטענת האגודה, טענת התובעים כי לא צמחה להם תועלת מהריסוס האווירי, אינה מקנה להם זכות להשבת הכספים בהם חויבו בגין הריסוסים כפי שחויבו שאר חברי האגודה.

עדויות / מוצגים

22. מטעם התובעים הוגשו תצהירי עדות ראשית של אבי, מר מרדכי משיח ומר פנחס אפלטון - שניהם תושבים וחברים באגודה. לתצהיר אבי צורפה חוות דעת האגרונום.
23. מר אהרון שמואלי, מזכיר האגודה, הגיש תצהיר עדות ראשית מטעם האגודה.
24. בדיון הוכחות שהתקיים ביום 7/10/18 נשמעה עדותם של כל המצהירים אשר נחקרו נגדית על תצהיריהם והצדדים סיכמו טענותיהם בכתב.

דיון והכרעה

25. כאמור, ביום 18/6/17 ניתן פסק דין חלקי בתיק, המאשר הסדר הגישור בין התובעים ו"תלם". במסגרת ההסדר נקבע כי "תלם" תשלם לתובעים סכום כולל וסופי של 18,000 ₪ כנגד סילוק מלא וסופי של כל תביעות וטענות התובעים כנגדה, הקשורות בתיק כאן.
26. נוכח הסרת "תלם" מהתביעה, יידונו להלן המחלוקות הנובעות מטענות התביעה כנגד האגודה.
27. שתי שאלות עומדות להכרעה בתביעה שבפני - ראשית, האם חייבים התובעים בתשלום בגין הריסוס האווירי חרף התנגדותם לביצועו? שנית, ובהתאם למסקנה שתתקבל בשאלה הראשונה, אדון בשאלת הסעדים המבוקשים - האם קמה לתובעים זכות להשבת הכספים ששילמו בגין הריסוס האווירי והאם חייבת האגודה לפצותם בגין עוגמת נפש?
28. אקדים מסקנה לדיון ואומר כי הגעתי למסקנה כי יש לדחות התביעה כנגד האגודה. ואנמק.

מקור החיוב בעלויות הריסוס

29. לטענת האגודה חויבו התובעים בעלויות הריסוס האווירי, בהתאם להחלטות האספה הכללית (נספח ד' בתצהיר האגודה), החלטות שהתקבלו לאור הנחיות פרויקט "מיזם הזבוב" המופעל על ידי משרד החקלאות (נספח ב' בתצהיר האגודה).
30. בהחלטות האספה נקבע כי כל החברים ללא יוצא מן הכלל יחויבו בעלות הריסוס האווירי, באופן יחסי ובהתאם לגודל השטח המרוסס של כל חקלאי.

המסגרת הנורמטיבית

31. האגודה, כאגודה שיתופית, פועלת מכוח הוראות הדין הרלוונטי ומכוח תקנון האגודה. דברי החקיקה הרלוונטיים הם [פקודת האגודות השיתופיות](#) (להלן: "[הפקודה](#)") והתקנות שהותקנו מכוחה.
32. האגודה פועלת באמצעות רשויותיה אשר סמכויותיהן, תפקידיהן ודרך פעולתן מוסדרות [בתקנות האגודות השיתופיות \(רשויות האגודה\)](#), תשל"ה-1975 (להלן: "[התקנות](#)").

33. בהתאם לקבוע בתקנות, רק לחברים באגודה הזכות להשתתף באסיפה כללית של האגודה. האסיפה הכללית מוסמכת לקבל בדעת רוב החלטות שיחייבו את כלל חברי האגודה, גם אם לא היו נוכחים באסיפה או שהצביעו נגדה. ראו קביעת [סעיף 12\(ה\)](#) לתקנות:

(ה) החלטה שנתקבלה כדין באסיפה הכללית של האגודה תחייב את כל חבריה, לרבות אלה שנמנעו, שנעדרו או שהצביעו נגדה.

34. התובעים העלו בתביעתם טענות כנגד החלטת האספה הן לעניין עצם נחיצות הריסוס האווירי והתשלום בגינו והן לגבי דרך התכנסות האסיפה וקבלת ההחלטות.

35. במסגרת [ע"א 8398/00 יונה כץ נ' קיבוץ עין צורים \(12.10.02\)](#), ציינה כב' השופטת שטרסברג כהן כי על בית המשפט לנהוג בריסוס ובאיפוק בהפעלת הביקורת השיפוטית עת מתבקשת התערבותו בהחלטות האסיפה הכללית של אגודה שיתופית. פסק הדין קבע מבחנים לבחינת תקינות וחוקיות החלטת האספה הכללית. (ראו: ח' [נועם, אגודות שיתופיות הלכות ופסיקה](#), עמית לפרקליט, 2006, עמ' 357).

36. בעניינו, לאור הדין והפסיקה, לא מצאתי כי נפל פגם בהחלטת האסיפה של האגודה. אבי והגב' סבגי הם חברים באגודה והיעדרותם מהאסיפה, כמו גם התנגדותם לתוצאות ההצבעה בדיעבד, אין בהם בכדי לפטור אותם מתשלום החיובים בהתאם להחלטת האספה.

הסכסוך

37. התובעים התנגדו להחלטת האגודה לחייב את חבריה ולא שילמו החיובים אשר הושתו עליהם בגין השתתפותם בעלות הריסוס האווירי. הואיל ונוצר חוב כספי כלפי האגודה, הוגשה תביעה על ידי האגודה כנגד אבי והגב' סבגי, לרשם האגודות השיתופיות.

[סעיף 52 בפקודת האגודות השיתופיות](#) קובע מנגנון ליישוב סכסוכים באגודה שיתופית. להלן ההוראות הנוגעות לענייננו (הדגשות שלי, ר"פ):

"52. (1) רשאית אגודה רשומה לקבוע בתקנותיה הוראות בנוגע ליישוב סכסוכים

הנוגעים לעסקי האגודה, בין ע"י הרשם או באופן אחר; תביעה של אגודה רשומה לכל חוב או דרישת תשלום המגיעים לה מחבר, ממי שהיה חבר, או מן הממונה, או מן היורש או הנציג החוקי של חבר שמת, לרבות קנס שיוטל בהתאם לתקנות האגודה, בין שהודו ובין שלא הודו באותו החוב או באותה דרישת התשלום, הריהו סכסוך הנוגע לעסקי האגודה כמשמעותו בסעיף-קטן זה.

(2) אם קבעו תקנות האגודה שיש להביא בפני הרשם לשם הכרעה כל סכסוך או סוג או סוגים של סכסוכים בנוגע לעסקי האגודה אשר יתגלעו -

(א) או

(ב) בין חבר, מי שהיה חבר או אדם התובע באמצעות חבר, מי שהיה חבר או חבר שמת, ובין האגודה, הועד שלה או כל פקיד או סוכן של האגודה, או...

הרי משקיבל הרשם את הבקשה לשוב הסכסוך רשאי הוא -

(אא)

(בב) בכפוף לתקנות שתיקבענה, להעבירו לבורר או לבוררים.

38. לטענת האגודה, סעיף 124 לתקנון האגודה מפנה להליך בוררות במסגרת רשם האגודות השיתופיות במקרה של סכסוך בין האגודה לבין חברים בה. משקיבל רשם האגודות השיתופיות את תביעת האגודה, מונה הבורר עו"ד דכואר סמואל ליישב בסכסוך במסגרת בוררות.

פסק הבורר

39. מעיון בפרוטוקול הדיון בהליך הבוררות מיום 2/7/13 (נספח ז' בתצהיר האגודה), עולה כי עובר למתן פסק הבורר, הוצג ונרשם פירוט החשבוניות שהופקו לאבי ולגב' סבגי בגין הריסוס האווירי; בהתאם להחלטה בדיון קודם באותו הליך, הומצאו לבורר המסמכים המעידים על מספר הריסוסים שבוצעו, על החלטות האספה ועל הוראות משרד החקלאות לריסוס נגד הזבוב; האגודה הגישה פירוט חישוב עלויות הריסוס האווירי וסכומי החיוב.

40. סעיף 5 בפרוטוקול הדיון הנ"ל מתאר את הסכמת אבי והגב' סבגי, הם הנתבעים שם:

" 5. לאחר קבלת המסמכים מטעם התובעת הנתבעים מודיעים בזאת כי אין

להם כל התנגדות לתשלום החוב נשוא התביעה בסך 3,845.41 ₪. "

41. בהתאם להסכמות שהושגו בדיון בהליך הבוררות, ניתן באותו יום, 2/7/13 פסק הבורר וזו לשונו:

" פסק דין בתביעת הריסוס

בשים לב לאמור בכתב התביעה, וכן בפרוטוקול הדיון מיום 24.01.13 וכן בהודעת התובעת שהוגשה לאחר אותו דיון וכן באמור לעיל ובפרט לאחר הודאת הנתבעים בסכום החוב, הנתבע, מר אבי סבגי, ישלם לתובעת בתוך 30 ימים מהיום סך של 3,845.41 ₪.

כמו כן, הנתבע יישא בהוצאות התובעת בסך 1,000 ₪ כולל.

42. יובהר כי "הודאת הנתבעים" בלשון פסק הבורר מתייחסת להסכמה לתשלום לפי סעיף 5 בפרוטוקול הדיון ומבטאת הסכמת התובעים להחלטות האספה לביצוע הריסוס האווירי והשתתפות החברים בעלויות הריסוס.
43. לאור המפורט לעיל, הגעתי למסקנה כי יש לדחות טענת התובעים, כי האגודה מסתמכת על בוררות שהייתה בעבר, שלא נידונה לגופו של עניין ונמחקה בהמלצת הבורר.
44. כמו כן נדחת טענת אבי בעדותו בחקירה נגדית בדיון, כי פסק הבורר מתייחס לתשלום בגין צריכת מים ולא לחיובים בגין הריסוס האווירי (ר' פרוטוקול עמ' 8 ש' 17-26).
45. במאמר מוסגר ולשם הבהירות, אעיר כי הליך [תא"ק 23866-01-12](#) שהגישה האגודה ביום 12/1/12 כנגד אבי, לתשלום חוב צריכת מים, הועבר לבוררות במסגרת רשם האגודות השיתופיות בהתאם להחלטת ביהמ"ש מיום 4/3/12. יובהר כי הליך זה אינו קשור לתביעה כאן כלל ועיקר.
46. מכאן נובע כי תביעת האגודה לתשלום חיובי השתתפות בעלויות הריסוס האווירי נידונה לגופה במסגרת הליך הבוררות הנ"ל וניתן במסגרת אותו הליך פסק בורר על בסיס הסכמות הצדדים בבוררות.
47. לא הוצגה בפני אסמכתא כי הוגשה בקשה לביטול פסק הבורר, התובעים פעלו לתשלום חובם בהתאם לפסק הבורר והמשיכו לשלם החיובים אשר הושטו עליהם, לכל הפחות עד מועד הגשת התביעה כאן, כמעט שלוש שנים לאחר שניתן פסק הבורר.
48. לטענת האגודה, יש לדחות התביעה מחמת מעשה בית דין.
- האם פסק הבורר מקים השתק פלוגתא, כטענת האגודה?
- פסק הבורר - המסגרת המשפטית
49. הבסיס המשפטי לטענת האגודה נמצא [בסעיף 21 לחוק הבוררות תשכ"ח-1968](#) הקובע:
- "21. בכפוף לסעיפים 24 עד 28 ובאין כוונה אחרת משתמעת מהסכם הבוררות, מחייב פסק בוררות את בעלי הדין וחליפיהם כמעשה בית דין."**
50. משחלפה התקופה להגשת הבקשה לביטול פסק בוררות בהתאם להוראות הדין, לא ניתן עוד לתקוף את הפסק לגופו והוא מחייב את בעלי הדין כמעשה בית דין.
51. [סעיף 21 הנ"ל לחוק הבוררות](#), מאפשר לחתום את פסק הבורר כמעשה בית דין סופי המחייב את הצדדים. מעשה בית דין חוסה תחת עיקרון סופיות הדיון, המייצר לצדדים ודאות כי העניין לא יידון שוב. (ראו: **י' שמעוני, דיני בוררות - אופק חדש בבוררות, מהדורה שלישית ומורחבת, 2019, עמ' 515**).
52. [סעיף 21 לחוק הבוררות](#) פורש בפסיקה כך שפסק בורר שניתן בין צדדים לבוררות, מהווה מעשה בית דין ביחסים ביניהם מכוח הסכמתם להליך הבוררות, וללא תלות בשאלה

האם אישר אותו בית המשפט אם לאו, וכי אין הם רשאים לחזור ולתבוע זה את זה באותו הסכסוך, לאחר שהבורר הכריע בסכסוך ביניהם.

ראו: פסיקת כב' הש' דנציגר במסגרת רע"א 2812/13 קולומביה ציוד וצרכי צילום בע"מ נ' דלתה דיגיטל בע"מ (11.7.13); רע"א 2237/09 בנדיקט נ' בנדיקט (22.6.10), פסקה 28.

53. במסגרת ע"א 9551/04 אספן בניה ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל (12.10.09), הבהיר בית המשפט כי הדוקטרינה של מעשה בית דין מרכזת שני כללים. האחד הוא כלל השתק העילה, לפיו מוקם מחסום דיוני בפני כל תביעה שכבר מוצתה בפסק דין קודם; והשני הוא כלל השתק הפלוגתא, לפיו מחסום דיוני מוקם בפני כל אחד מבעלי הדין המבקש להתדיין פעם נוספת בנוגע לפלוגתא אשר נדונה והוכרעה בפסק דין קודם, גם אם ההתדיינות הנוספת מבוססת על עילת תביעה שונה.

54. במסגרת ע"א 3003/02 בית אלעזרי, מושב עובדים להתישבות שיתופית בע"מ נ' לחמי (1.10.03), נקבע כי בהיעדר הסכמה מפורשת אחרת, מחייב פסק הבורר כפסק דין של בית משפט. נפסק כי אם תוגש תביעה חדשה לבית משפט או לבורר לאחר מתן הפסק, היא תידחה עקב מעשה בית דין ולא רק תביעה חדשה תבוטל, אלא גם תביעה שהייתה תלויה ועומדת באותו נושא בין אותם בעלי הדין.

מן הכלל אל הפרט

55. כאמור, עניינו בעתירת התובעים להחזר כל התשלומים בהם חויבו על ידי האגודה בגין הריסוס האווירי. לטענתם החיוב היה ללא הסכמתם.

56. הגעתי למסקנה כי טענות התובעים בעניין כאן מוצו במסגרת פסק הבורר, אשר ניתן בהתאם להודאתם המהווה הסכמה לחיובי האגודה ולתשלום חלקם בעלויות הריסוס האווירי.

57. כאמור, התובעים פעלו לשלם חובותיהם בהתאם לפסק הבורר. הטבלה שצורפה כנספח ו' לתצהיר אבי, מעידה על תשלומים רציפים ודומים משנת 2009 ועד למועד הגשת התביעה כאן.

58. נוכח כל המובא עד כה, ומשלא ננקטו הליכים לביטול פסק הבורר והתובעים אף פעלו על פיו, המסקנה הבלתי נמנעת היא כי פסק הבורר מהווה מעשה בית דין, על כל המשתמע מכך.

לאור המסקנה לעיל, מושתקים התובעים, מכוח מעשה בית דין, לטעון להשבת סכום החיובים בגין הריסוס האווירי.

עוגמת נפש

59. התובעים טענו לזכותם לפיצוי בגין עוגמת הנפש שנגרמה להם משלא נענו פניותיהם הרבות לאגודה, אשר התעקשה בדווקנות להמשיך בביצוע הריסוסים מהאוויר.

60. מלבד העובדה כי טענות התובעים להשבה נדחו כאמור לעיל, סבורני כי יש לקבל טענת האגודה ולקבוע כי התובעים לא הוכיחו הטענה לעוגמת נפש. למעט פנייה אחת בשם התובעים באמצעות עו"ד משנת 2010 עובר לפסק הבורר, לא הוצגה במסגרת ההליך כאן כל ראיה לפניה מצד התובעים אל האגודה, בעניין הריסוס האווירי.

למעלה מן הצורך

61. ראיתי לנכון להתייחס לטענת התובעים שחזרה על עצמה לאורך ההליך, לפיה הם מעבדים מטעי דובדבן ומשכך הריסוס האווירי אינו נחוץ להם. אעיר כי טענה זו איננה מתיישבת עם המפורט בחוות דעת האגרונום, בה נטען כי רוב מטעי הנשירים של האחים סבגי הם מטעי אפרסק והתביעה כנגד "תלם" הוגשה בגין נזקי הריסוס האווירי שפגע בפרי האפרסק.

סוף דבר

62. דין התביעה להידחות, בשל מעשה בית דין.

63. התובעים יישאו, ביחד ולחוד, בהוצאות הנתבעת ובשכ"ט ב"כ ומע"מ בגינו, בסך כולל של 10,000 ₪, אשר ישולמו לנתבעת תוך 30 יום מהיום, שאם לא כן יתווספו לו הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מהיום ועד ביצוע התשלום בפועל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי, כדין.

המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים, בדואר רשום.

ניתן היום, י"ח אלול תשע"ט, 18 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

רו"ן פיין 54678313-/
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה